

Диспозитив

1. Понятието „условия за наемане на работа“, предвидено в клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г. и приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), трябва да се тълкува в смисъл, че може да служи за основание за предявяването на претенция като посочената в главното производство, свързана с отпускането на работник на срочен трудов договор на допълнителното възнаграждение за прослужено време, на което съгласно националната правна уредба имат право само работниците на постоянен трудов договор.
2. Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска въвеждането на разлика в третирането между работниците на срочен трудов договор и работниците на постоянен трудов договор, която се обосновава единствено с обстоятелството, че е предвидена в законова или подзаконова разпоредба на държава-членка или в колективен трудов договор, сключен между синдикалните представители на персонала и съответния работодател.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Федерална република Германия

(Дело С-318/05) (¹)

(Неизпълнение на задължения на държава-членка — Членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Законодателство в областта на облагането на доходите — Такси за обучение — Право на приспадане само на таксите за обучение, платени в национални частни учебни заведения)

(2007/С 269/15)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности [представители: K. Gross и R. Lyal]

Ответник: Федерална република Германия [представители: M. Lumma и U. Forstthoff]

Предмет

Неизпълнение на задължения на държава-членка — Нарушение на членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Национално законодателство в областта на облагането на доходите, което изключва изцяло възможността за намаляване на данъка с таксите, които се заплащат за обучението на деца в чужбина

Диспозитив

- 1) Като изключва всички такси за обучение, свързани с посещаване на училище, което се намира в друга държава-членка, от данъчно приспадане за специални разходи, посочени в член 10, параграф 1, точка 9 от Закона за данъка върху дохода (Einkommensteuergesetz) в редакцията му, публикувана на 19 октомври 2002 г., Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си, произтичащи по силата на членове 18 ЕО, 39 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО.
- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Осъжда Федерална република Германия за заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 257, 15.10.2005 г.

Решение на Съда (втори състав) от 20 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-388/05) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава-членка — Опазване на естествените местообитания — Дивата флора и фауна — Специална защитена зона „Valloni e steppe pedegarganiche“)

(2007/С 269/16)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: A. Aresu и D. Recchia)

Ответник: Италианска република (представители: I. Braguglia, G. Fiengo, avovat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава-членка — Нарушение на член 4, параграф 4 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1) и на член 6, параграфи 2, 3, 4 и 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7) — Задължение за вземане на подходящите мерки за предотвратяване в специалните защитени територии на влошаването на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете — Промисленото развитие, което засяга националния парк „Gargano“

Диспозитив

- 1) Като не е взела подходящите мерки, за да предотврати в специалната защитена зона „Valloni e steppe pedegarganiche“ влошаването на състоянието на естествените местообитания и на местообитанията на видовете, както и обезкожаването на видовете, за които е определена тази зона, в периода преди 28 декември 1998 г. Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 4 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, а в периода след тази дата — задълженията си по член 6, параграф 2 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна.
- 2) Осъжда Италианската република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 22 от 28.1.2006 г.

Решение на Съда (голям състав) от 11 септември 2007 г. (преюдициално запитване от Supremo Tribunal de Justiça — Португалия) — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda/Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda

(Дело С-431/05) (¹)

(Споразумение за създаване на Световната търговска организация — Член 33 от Споразумението ТРИПС — Патенти — Минимален срок на предоставяната закрила — Законодателство на държава-членка, предвиждащо по-кратък срок — Член 234 ЕО — Компетентност на Съда — Непосредствено действие)

(2007/С 269/17)

Език на производството: португалски

Препращаща юрисдикция

Supremo Tribunal de Justiça

Страни в главното производство

Ищец: Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda

Ответник: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda

Предмет

Преюдициално запитване — Supremo Tribunal de Justiça — Тълкуване на член 33 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост („Споразумение ТРИПС“), съставляващо приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (ОВ L 336, стр. 214) — Компетентност за тълкуване — Непосредствено действие

Диспозитив

В настоящото състояние на общностната уредба в областта на патентите, общностното право не се противопоставя на това член 33 от Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост, съставляващо приложение 1В към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение № 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 г. относно сключването от илето на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986-1994 г.), да бъде прилаган непосредствено от национална юрисдикция при условията, предвидени от националното право.

(¹) ОВ С 36, 11.2.2006 г.

Решение на Съда (трети състав) от 13 септември 2007 г. — Land Oberösterreich, Австрийска република/Комисия на Европейските общности

(Съединени дела С-439/05 и С-454/05) (¹)

(Обжалване — Директива 2001/18/ЕО — Решение 2003/653/ЕО — Съзнателно освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда — Член 95, параграф 5 ЕО — Национални разпоредби, които дерогират мярката за хармонизиране на основание на нови научни доказателства, както и поради специфичен проблем на държава-членка — Принцип на състезателност)

(2007/С 269/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Land Oberösterreich (представители: G. Hörmanseder и F. Mittendorfer, Rechtsanwalt), Република Австрия (представители: H. Dossi и A. Hable)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности (представители: U. Wölker и M. Patakia)